

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 15.07.1985, sp. zn. 5 To 11/85, ECLI:CZ:NS:1985:5.TO.11.1985.1

Číslo: 54/1986

Právní věta: V době, kdy mladistvý již dosáhl zletilosti, jeho rodiče nemohou podat odvolání proti jeho vůli.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 15.07.1985

Spisová značka: 5 To 11/85

Číslo rozhodnutí: 54

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Odvolání, Řízení proti mladistvým

Předpisy: 141/1961 Sb. § 247 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 54/1986 sb. rozh.

V době, kdy mladistvý již dosáhl zletilosti, jeho rodiče nemohou podat odvolání proti jeho vůli.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 15. 7. 1985 sp. zn. [5 To 11/85](#).)

Nejvyšší soud ČSR zamítl podle § 253 odst. 1 tr. ř. odvolání J. a K. P., rodičů mladistvé D. P., jako odvolání podané neoprávněnými osobami.

Z odůvodnění:

Rozsudkem krajského soudu v Hradci Králové z 23. května 1985 sp. zn. 1 T 5/85 byla mladistvá D. P. uznána vinnou trestným činem vraždy podle § 219 tr. zák. trestným činem padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák. Za tyto trestné činy byl mladistvé uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání devíti roků; pro výkon trestu byla zařazena do druhé nápravně výchovné skupiny. Dále byl vysloven trest propadnutí věci (tenisové rakety s kovovým rámem). Podle § 228 odst. 1 tr. ř. bylo rozhodnuto o nárocích poškozených.

Po vyhlášení uvedeného rozsudku se mladistvá k rozsudku nevyjádřila. Po obdržení opisu písemného vyhotovení rozsudku sdělila soudu dopisem z 26. 6. 1985, že odvolání podávat nebude (a také jej nepodala) a že nechce, aby za ni podávali odvolání rodiče nebo příbuzní. Rodiče mladistvé podali

proti rozsudku odvolání dne 24. 6. 1985. Mladistvá dopisem z 3. 7. 1985, adresovaným krajskému soudu v Hradci Králové, požádala, aby odvolání rodičů bylo projednáno a vyslovila souhlas a jeho podáním.

Mladistvá dovršila osmnáctý rok svého věku dne 27. 3. 1985. V době konání hlavního líčení i v době, kdy podali odvolání její rodiče, byla již zletilá.

Podle ustanovení § 247 odst. 2 tr. ř. mohou ve prospěch obžalovaného mladistvého napadnout rozsudek mimo jiné i příbuzní v pokolení přímém, tedy i rodiče, a dále i osvojitelé, tedy i adoptivní rodiče. V daném případě tedy byly splněny v tomto směru podmínky pro to, aby J. a K. P. podali odvolání ve prospěch své adoptivní dcery D. P. Podle věty třetí citovaného ustanovení trestního řádu, je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, mohou zákonní zástupci podat odvolání ve prospěch i proti vůli obžalovaného. Mladistvá však již v době podání odvolání byla zletilá, dovršila osmnáctý rok svého věku a její způsobilost k právním úkonům z tohoto důvodu nebyla již omezena. Její způsobilost k právním úkonům nebyla omezena ani z jiných důvodů. Adoptivní rodiče J. a K. P. tedy nebyli již zákonnými zástupci. Mohli však oprávněně podat odvolání jen za předpokladu, že by s tím jejich adoptivní dcera souhlasila.

Mladistvá D. P. však zcela jednoznačně prohlásila, že nesouhlasí s tím, aby kdokoliv z příbuzných včetně adoptivních rodičů podal v její prospěch odvolání. Jde o projev vůle, který není možné vzít zpět. Nelze proto již přihlídnout k jejímu dalšímu sdělení, v němž žádá, aby odvolání rodičů bylo projednáno.

Odvolání, které podali J. a K. P., je tedy odvoláním podaným neoprávněnými osobami. Bylo proto jako takové podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítnuto.